Dimarts 6 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 8,14-21): En aquell temps, els deixebles s'oblidaren de prendre pans, i no tenien amb ells més que un pa a la barca. I els advertia, dient: «Mireu, guardeu-vos del llevat dels fariseus i del llevat d'Herodes!». I comentaven entre ells [que era] perquè no tenien pans. I coneixent-ho, Jesús els diu: «Per què comenteu que no teniu pans? ¿Encara no enteneu ni compreneu? ¿Teniu el vostre cor endurit? ¿Tenint ulls no hi veieu, i tenint orelles no hi sentiu? ¿No us recordeu quan vaig partir els cinc pans entre cinc mil, i quants coves plens de bocins recollíreu?». Li diuen: «Dotze». «També quan aquells set entre quatre mil, quantes paneres plenes de bocins recollíreu?». I li diuen: «Set». I els deia: «¿Encara no compreneu?».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Guardeu-vos del llevat dels fariseus»

Rev. P. Juan Carlos CLAVIJO Cifuentes
(Bogotá, Colòmbia)

Avui —un cop més— veiem la sagacitat del Senyor Jesús. La seva actuació és sorprenent, ja que sobresurt del que és comú entre la gent, és original. Ell ve de realitzar alguns miracles i s'està traslladant a un altre sector on la Gràcia de Déu també ha d'arribar. En aquest context de miracles, davant un nou grup de persones que l'esperen, és quan els adverteix: «Mireu, guardeu-vos del llevat dels fariseus i del llevat d'Herodes! (Mc 8,15), ja que ells —els fariseus i els d'Herodes— no volen que la Gràcia de Déu sigui coneguda, i més aviat difonen el mal llevat, tot sembrant jull.

La fe no depèn de les obres, ja que «una fe que nosaltres mateixos podem fixar no és en absolut una fe» (Benet XVI). Ben al contrari, són les obres les que depenen de la fe. Tenir una veritable i autèntica fe implica una fe activa, dinàmica; no una fe condicionada i que solament resta en allò extern, en les aparences, que se'n va per les branques... La nostra ha de ser una fe real. Cal veure-hi amb els ulls de Déu i amb els de l'home pecador: «¿Encara no enteneu ni compreneu? ¿Teniu el vostre cor endurit?» (Mc 8,17).

El regne de Déu es difon en el món com quan hom posa el llevat a la massa; ella creix sens que se sàpiga com. Així ha de ser l'autèntica fe, que creix en l'amor de Déu. Per tant, que res ni ningú ens distregui del veritable encontre amb el Senyor i el seu missatge salvador. El Senyor no perd ocasió per tal d'ensenyar i això ho segueix fent avui dia: «Ens hem d'alliberar de la falsa idea que la fe ja no té res a dir als homes d'avui» (Benet XVI).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Llanceu de vosaltres el mal llevat, vell i ranci, i transformeu-vos en el nou, que és Jesucrist. Impregneu-vos de la sal del Crist, de manera que ningú es corrompi entre vosaltres, ja que per la vostra olor sereu qualificats» (Sant Ignasi d'Antioquia)

- «Jesucrist, denunciant el "llevat" d'Herodes, desemmascara una de les facetes de la temptació pecaminosa: l'aparença de realisme. En prendre decisions és quan emergeix la pregunta: què és el que compta veritablement en la meva vida?» (Benet XVI)

- «Com el llevat a la pasta, la novetat del Regne ha de fer pujar la terra per l'Esperit del Crist. S'ha de manifestar per la instauració de la justícia en les relacions personals i socials, econòmiques i internacionals, sense oblidar mai que no hi ha estructura justa sense éssers humans que volen ser justos» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.832)

Altres comentaris

«¿Tenint ulls no hi veieu, i tenint orelles no hi sentiu?»

Mn. Lluís ROQUÉ i Roqué
(Manresa, Barcelona, Espanya)

Avui notem que Jesús —com ja li passava amb els Apòstols— no sempre és entès. A vegades es fa difícil. Per més que vegem prodigis, i que es diguin les coses clares, i se'ns comuniqui bona doctrina, mereixem la seva reprensió: «¿Encara no enteneu ni compreneu? ¿Teniu el vostre cor endurit?» (Mc 8,17).

Ens agradaria dir-li que l'entenem i que no tenim l'enteniment ofuscat, però no ens hi atrevim. Sí, gosem, com el cec, fer-li aquesta súplica: «Senyor, que hi vegi» (Lc 18,41), per a tenir fe, i veure-hi; i com el salmista diu: «Inclina el meu cor al teu pacte, fes que no em deixi subornar» (Ps 119,36) per a tenir bona disposició, escoltar i acollir la Paraula de Déu i fer-la fructificar.

Serà bo, també, avui i sempre, fer cas a Jesús que ens alerta: «Mireu, guardeu-vos del llevat dels fariseus» (Mc 8,15), allunyats de la veritat, "maniàtics complidors", que no són adoradors en Esperit i en veritat (cf. Jn 4,23), i del «llevat d'Herodes», orgullós, despòtic, sensual, que només vol veure i sentir Jesús per complaure's.

I com guardar-nos d'aquest "llevat"? Doncs fent una lectura contínua, intel·ligent i devota de la Paraula de Déu i, per això mateix, "sàvia", fruit de ser «pietosos com infants: però no ignorants, perquè cadascú ha d'esforçar-se, en la mesura de les seves possibilitats, en l'estudi seriós, científic, de la fe (...). Pietat de

nens, doncs, i doctrina segura de teòlegs» (Sant Josepmaria).

Així, il·luminats i enfortits per l'Esperit Sant, alertats i conduïts pels bons Pastors, estimulats pels cristians i cristianes fidels, creurem el que hem de creure, farem el que hem de fer. Ara bé, cal “voler” veure: «I el Verb es feu carn» (Jn 1,14), visible, palpable; cal “voler” escoltar: Maria fou “l'esquer” perquè Jesús digués: «Benaurats més aviat els qui escolten la paraula de Déu i la guarden!» (Lc 11,28).